

ผลของสื่อนิทานภาพที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความนักเรียน ที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม

THE EFFECTS OF PICTURE BOOKS ON ENHANCING READING COMPREHENSION OF STUDENTS WITH AUTISM SPECTRUM DISORDER

อรจิรา จะแรมรัมย์

Ornjira Jarabram

สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

Program in Educational Administration, Faculty of Education, Khon Kaen University, Khon Kaen 40002

*Corresponding author: E-mail: jarabram@outlook.co.th

รับบทความ 7 กันยายน 2564 แก้ไขบทความ 2 พฤศจิกายน 2564 ตอบรับบทความ 11 พฤศจิกายน 2564 เผยแพร่บทความ ตุลาคม 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลการใช้สื่อนิทานภาพที่มีต่อการอ่านจับใจความ ของนักเรียนที่มีภาวะ ออทิสซึม สเปกตรัม โดยการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบความสามารถในการการอ่านจับใจความจากสื่อนิทานภาพ กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม มีช่วงอายุ ระหว่าง 9-11 ปี ศึกษาอยู่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายการศึกษาพิเศษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 4 คน ที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าอยู่ใน กลุ่มที่มีภาวะ ออทิสซึมสเปกตรัมประเภทกลุ่มศักยภาพสูง (High Functioning Autism) สามารถอ่านออกเขียนได้ เขียนคำศัพท์ และ แต่งประโยคได้ แต่มีปัญหาในการอ่านจับใจความ จึงส่งผลให้นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม ไม่สามารถอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) สื่อนิทานภาพ จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่องกะทิกับกะละแม และ เรื่องใจดีกับ แม่มดใจ ร้าย 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน และ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติพื้นฐาน และเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความโดยการใช้สื่อนิทานภาพที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึม สเปกตรัม พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมทั้ง 4 คน มีคะแนนสูงขึ้นก่อนการทดลอง
2. ผลของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมทั้ง 4 คน มีคะแนน หลังการทดลองสูงขึ้น ดังนี้ นักเรียนคนที่ 1 (35/80) นักเรียนคนที่ 2 (45/90) นักเรียนคนที่ 3 (60/100) และนักเรียนคนที่ 4 (40/95) ดังนั้นสื่อนิทานภาพสามารถส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมเพิ่มขึ้นทุกคน

คำสำคัญ: สื่อนิทานภาพ, การอ่านจับใจความ, นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม

ABSTRACT

The objective of this research was to examine the effects of using picture books to enhance the reading comprehension ability of students with autism spectrum disorder (ASD) by comparing the pretest and posttest scores of their reading comprehension. The target group, selected through purposive sampling, consisted of four primary school students aged between 9 and 11 years old who attended Khon Kaen University Demonstration School, Special Education Division, and were diagnosed with high-functioning autism spectrum disorder (HFASD) by the physician. The students with HFASD were literate, and could write vocabulary and sentences, but struggled with reading comprehension. Consequently, they were unable to understand the main idea of what they read. The research instruments were: 1) picture books with two tales titled “Kati and Kalamare” and “Jaidee and The Wicked Witch”, and 2) six lesson plans, 3) a reading comprehension ability test. Data were analyzed by using basic and descriptive statistics.

The findings revealed that:

1. The students' reading comprehension ability after the intervention was higher than that before the intervention.
2. The students' performance on the reading comprehension posttest outperformed their pretest results as follows: the first student's score increased from 35 points to 80 points, while the score for the second student increased from 45 points to 90 points on the pretest. The third student had scores that increased from 60 points to 90 points. The fourth student increased 40 points on the pretest to achieve 95 points. The results of the study indicated that the use of picture books could improve students' reading comprehension.

Keywords: Picture Books, Reading Comprehension, Students with Autism Spectrum Disorder

บทนำ

ปัจจุบันนี้ทั่วโลกพบบุคคลที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมมีจำนวนเพิ่มขึ้น และจากผลสำรวจของกรมสุขภาพจิตล่าสุดในปี 2558 พบเด็กไทยอายุ 0-5 ปี มีอัตราเกิดออทิซึมสเปกตรัม 6 ต่อ 1,000 คน เพิ่มขึ้น 6 เท่าตัวในรอบ 11 ปี คาดว่าทั่วประเทศมีประชาชนชาวไทยที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม ประมาณ 400,000 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นปีละ 5,000 คน เฉลี่ยวันละ 13 คน และพบในเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง ถึง 4 เท่า ซึ่งมีนักวิชาการพยายามศึกษาหาสาเหตุของการเกิดออทิซึมสเปกตรัม แต่ก็ยังไม่ทราบสาเหตุที่ชัดเจน หากในสังคมไทยมีเด็กที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมเพิ่มขึ้น แต่ไม่ได้รับการพัฒนาส่งเสริม ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อสังคม ครอบครัว โรงเรียน และผู้ที่ส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงการใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพ ทั้งที่เป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล จนถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน จากผลสำรวจพบว่า เด็กที่เป็นโรคออทิซึมสเปกตรัมมีค่าใช้จ่าย ประมาณ 1,284,478 ถึง 1,605,599 ล้านบาทต่อคนต่อปี (สุทธนันท์ กัลป์กะ) และส่งผลกระทบต่อเด็กเองในอนาคต และทุกวันนี้จะพบว่าทั่วโลกมีความเจริญก้าวหน้าในทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคข้อมูลข่าวสาร ทำให้มหาวิทยาลัยใหม่เกิดขึ้นตลอดเวลา การรับส่งข้อมูลข่าวสารเป็นอย่างง่ายดายและรวดเร็วมากขึ้น ส่งผลให้ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการ การเรียนรู้ในการสื่อสารเพื่อให้ทันต่อสังคมแห่งการเรียนรู้ การอ่าน จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยทำให้คนทั่วโลกมีความเข้าใจ และสื่อความหมายในแนวทางเดียวกัน การอ่านจับใจความก็ถือเป็นหัวใจสำคัญของการอ่านการเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ การอ่านไม่ใช่เพียงแต่อ่านออกหรืออ่านได้เท่านั้น แต่ต้องสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นต้องสื่ออะไร ผู้เขียนต้องการบอกอะไรแก่ผู้อ่าน การอ่านจับใจความที่ได้ผลดีจะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน การติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน รวมถึง การใช้ชีวิตในสังคม นอกจากนี้ยังเป็นพื้นฐานสำคัญที่นักเรียนใช้สำหรับเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ รอบตัว แต่หากว่าอ่านออกอย่างเดียวแต่ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อความที่อ่านได้ ก็จะทำให้เกิดปัญหาต่อการเรียนรู้ และส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิต ดังนั้นการอ่านจับใจความจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจึงตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และประโยชน์ของการอ่านจับใจความ จึงได้กำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) ตามนโยบายการจัดศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานบริหาร การศึกษาพิเศษที่กำหนดในเรื่องยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และจุดเน้นในการจัดการศึกษา เพื่อให้เด็กเรียนมีคุณภาพและมีความเท่าเทียมกัน ตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งพบว่า นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาในเรื่องของการอ่านจับใจความ เนื่องจากพบปัญหานักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมจะไม่สามารถอ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้นการส่งเสริม และสนับสนุนการขยายโอกาสทางการศึกษาให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและผู้ด้อยโอกาส ให้ได้รับบริการทางการศึกษาด้วย รูปแบบที่หลากหลายอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ มีคุณลักษณะตามค่านิยมหลักของคนไทยดีตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) และในปี พ.ศ.2542 กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นปีการศึกษาเพื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยมี นโยบายว่า เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกคนอยากเรียนต้องได้เรียน และในปี พ.ศ.2543 ได้มีนโยบายและเจตนารมณ์ที่จะ ขยายโอกาสและบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้ทั่วถึงและมีคุณภาพเป็นไปอย่างต่อเนื่อง (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ดังนั้น นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม เป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและผู้ด้อยโอกาส จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือพัฒนาให้สามารถเรียนรู้อยู่ในสังคมกับเพื่อนในโรงเรียนได้อย่างเท่าเทียมกับนักเรียนปกติทั่วไปรวมถึง ส่งเสริมแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมที่มีความบกพร่องให้สามารถมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างมีคุณภาพ

ออทิซึมสเปกตรัม (Autism Spectrum Disorder) เป็นโรคทางจิตเวชซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มความผิดปกติของพัฒนาระบบประสาท ส่งผลการแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากปกติ ทำให้เกิดข้อบกพร่องใน 2 ด้านหลัก ๆ คือ (1) ด้านสังคมและการสื่อสาร Social

Development) มีความบกพร่องในด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (2) ด้านพฤติกรรมและความสนใจ (Behavioral Social Development) ซึ่งความผิดปกติ แสดงออกอย่างชัดเจนในวัยเด็กทำให้พัฒนาการด้านภาษาบกพร่องไม่เป็นไปตามปกติ มีพฤติกรรมความสนใจและการทำกิจกรรมผิดไปจากปกติ อาการของออทิซึมสเปกตรัม มีความหลากหลาย และความรุนแรงมีความแตกต่างกันไป (ทวิศักดิ์ สิริรัตนเรขา, 2561) ด้วยข้อจำกัดในการพัฒนาด้านภาษาและสื่อสารของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม พบปัญหาสำคัญ คือ การอ่านจับใจความไม่สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องอ่านได้ แล้วบอกไม่ได้ว่าเรื่องที่อ่านหรือประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีใจความอะไรบ้าง ซึ่งทำให้ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าไม่สามารถพัฒนาให้นักเรียนออทิซึมสเปกตรัมเกิดการเรียนรู้หรือมีการพัฒนาที่ดีขึ้นได้ ดังนั้น ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องจึงต้องมีความตระหนักในการร่วมกันแก้ไขปัญหา หรือการร่วมกันหาแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม สามารถที่จะอ่านออก เขียนได้ และเรียนรู้ที่จะอยู่ในสังคมกับเพื่อนได้ การพัฒนานักเรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนและมีพัฒนาในการเรียนรู้ในเรื่องที่มีความบกพร่องจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาในทุกด้าน นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม จะสามารถเรียนรู้ได้ดีจากการมองภาพมากกว่าการฟัง สื่อนิทานภาพจึงเป็นแนวทางในการช่วยพัฒนาและแก้ปัญหาการอ่านจับใจความ การอ่านนิทานจะทำให้เด็กได้เรียนรู้ในเนื้อหาของภาษาจากการได้เห็นตัวหนังสือในสื่อนิทานภาพ ได้เรียนรู้ถึงการแสดงออกทางอารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม นอกจากนั้นแล้วอ่านหนังสือนิทานช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางสมอง ซึ่งทักษะการอ่านจับใจความ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคม และในการเรียนขั้นสูงต่อไป ญิลยา ภูษามคม (2552) ได้ทำการวิจัยการใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้นิทานประกอบภาพนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าไต้ อำเภอนาทาย จังหวัดเพชรบุรี โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 คน โดยให้นักเรียนอ่านนิทานประกอบภาพแล้วทำแบบฝึกหัดจำนวน 6 ชุด ใช้เวลาทดลอง 6 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการใช้นิทานประกอบภาพมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่าก่อนการใช้นิทานประกอบภาพ ร้อยละ 90 สอดคล้องกับงานวิจัยของอุทัยวรรณ ชีระแนว ทำงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความจากนิทานคุณธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ใช้เทคนิคการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานคุณธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นเด็กที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมสามารถเรียนรู้ได้ดีจากการเห็นรูปภาพ

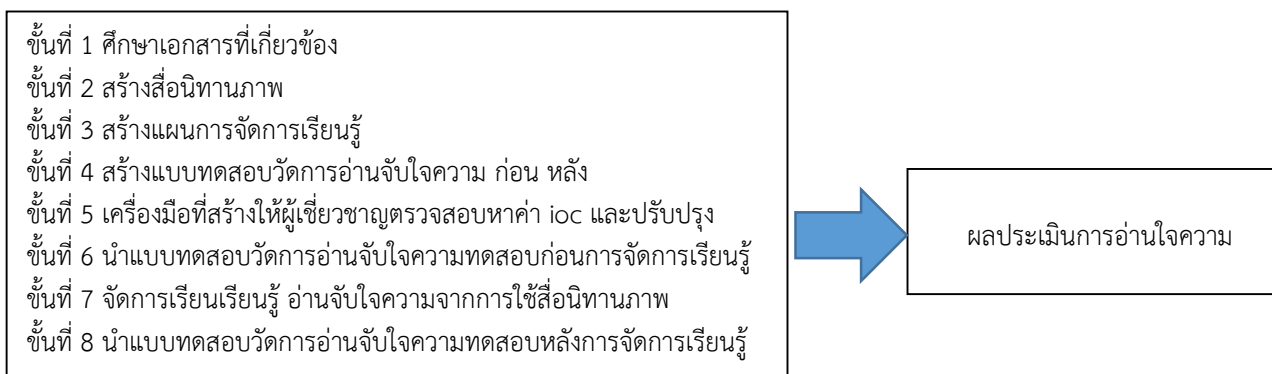
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในใช้สื่อนิทานภาพเพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความกับนักเรียนภาวะออทิซึมสเปกตรัม โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นฝ่ายการศึกษาพิเศษ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา และขึ้นไปเรียนรวมในชั้นเรียนปกติ แต่มีปัญหาในการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียน ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการจัดทำสื่อนิทานภาพขึ้นโดยมุ่งหวังที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม เพื่อให้มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่สูงขึ้น อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ ให้สูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการใช้สื่อนิทานภาพต่อการอ่านจับใจความนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม
2. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านจับใจความนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สื่อนิทานภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการศึกษาผลของสื่อนิทานภาพที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความ 1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม 2) สร้างสื่อนิทานภาพ 3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ 4) สร้างแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ ก่อน หลัง 5) นำเครื่องมือที่สร้างให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหา ioc และปรับปรุง 6) นำแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความทดสอบก่อนการจัดแผนการเรียนรู้ 7) จัดการเรียนตามแผนการเรียนการอ่านจับใจความจากการใช้สื่อนิทานภาพ 8) นำแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความทดสอบหลังการจัดแผนการเรียนรู้ จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการทำวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ผลของสื่อนิทานภาพที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมที่กำลังศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายการศึกษาพิเศษ ปีการศึกษา 2563 อายุระหว่าง 9-11 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าอยู่ในกลุ่มที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม จำนวน 4 คน ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนการทดลอง และหลังการทดลองเป็นแบบอัตนัยแบบเขียนตอบ และวาดภาพ จำนวน 2 ฉบับ
2. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้สื่อนิทานภาพ จำนวน 6 แผน
3. สื่อนิทานภาพจำนวน 2 เรื่อง เรื่องกะทิกับกะละแม และเรื่องใจดีกับแม่มดใจร้าย

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่

1. ประเมินความสามารถของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ก่อนใช้สื่อนิทานภาพเพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม
2. สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้ชุดหนังสือนิทานภาพ จำนวน 6 แผน โดยการสอนในเดือน พฤศจิกายน 2563 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2564 ระยะเวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันจันทร์ พุธ ศุกร์ เวลา 12.00-13.00 วันละ 1 ชั่วโมง รวมระยะเวลาในการทดลอง 18 วัน
3. ประเมินความสามารถการอ่านจับใจความจากแบบฝึกหัดท้ายสื่อนิทานภาพ
4. ประเมินความสามารถของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน หลัง การใช้สื่อนิทานภาพเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายเป็นรายบุคคลจากการอ่านจับใจความและทำแบบฝึกหัดจากสื่อนิทานภาพที่ได้รับการพัฒนา และเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการความแตกต่างการทดสอบก่อนหลัง โดยใช้แผนภูมิ
2. ค่าเฉลี่ยร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลของการสื่อนิทานภาพที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม จำนวน 4 คน พบว่า มีพัฒนาการที่สูงขึ้น ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 คะแนนทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการใช้สื่อนิทานภาพที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนที่มีสภาวะออทิซึมสเปกตรัม ของนักเรียนทั้ง 4 คน

คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ผลต่างคะแนน	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	7	35	16	80	9	45
2	9	45	18	90	9	45
3	12	60	20	100	8	40
4	8	40	19	95	11	55
ค่าเฉลี่ย	9	45	18.25	91.25	9.25	46.25

ภาพประกอบ 2 ตารางคะแนนทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการใช้สื่อนิทานภาพที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนที่มีสภาวะออทิซึมสเปกตรัม

ภาพประกอบ 3 กราฟ คะแนนทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความก่อนและหลังการใช้สื่อนิทานภาพที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนที่มีสภาวะออทิซึมสเปกตรัม

จากตาราง 1 และภาพประกอบ 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนนของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม จำนวน 4 คน พบว่ามีการพัฒนาที่สูงขึ้น ดังนี้ นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมคนที่ 1 ก่อนการทดลองคิดเป็นร้อยละ 35 หลังการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 80 มีคะแนนเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 45 นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมคนที่ 2 ก่อนการทดลองคิดเป็นร้อยละ 45 หลังการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 90 มีคะแนนเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 45 นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมคนที่ 3 ก่อนการทดลองคิดเป็นร้อยละ 60 หลังการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 100 มีคะแนนเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 40 และนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมคนที่ 4 ก่อนการทดลองคิดเป็นร้อยละ 40 หลังการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 95 มีคะแนนเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 55

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลของสื่อนิทานภาพที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมผลของการศึกษาวิจัย พบว่า หลังจากนักเรียนได้อ่านนิทานภาพ นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมทั้ง 4 คน มีพัฒนาการการอ่านจับใจความที่สูงขึ้น โดยมีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง แสดงว่าสื่อนิทานภาพ สามารถพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมได้ ซึ่งสื่อนิทานภาพมีเนื้อเรื่องไม่มีความซับซ้อนหรือเนื้อเรื่องที่ยาวจนเกินไป ภาพต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

และตัวหนังสือมีความชัดเจนต่ออ่านและการมองเห็น ซึ่งช่วยพัฒนาการอ่านและเกิดความเข้าใจสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้สูงขึ้นและกระตุ้นให้เกิดความสนใจในเรื่องที่อ่านซึ่งสอดคล้องกับ สุภัสสร วัชรคุปต์ (2543) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอนว่า นิทานช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้ นิทานยังเป็นเครื่องมือก่อให้เกิดการเรียนรู้ สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดีที่มีความสอดคล้องกับงานวิจัย สุพรรณิ อ่อนจาก (2548) กล่าวว่าในการเขียนนิทานประกอบเค้าโครงเรื่อง สำหรับเด็กต้องไม่ซับซ้อน มีแนวคิดหรือแก่นของเรื่อง (Theme) ที่เด่นชัด จับใจความได้ง่าย ไม่เกินกำลังปัญญาของเด็ก ตัวละครควรอยู่ในวัยใกล้เคียงกับผู้อ่าน การวางโครงเรื่องต้องติดต่อสืบเนื่องเป็นเรื่องเป็นราว มีเหตุผลเป็นไปตามธรรมชาติ มีความสัมพันธ์กับพื้นฐานประสบการณ์ของเด็ก มีเงื่อนไขบางตอนที่ยกขบขัน แสดงถึงความสำเร็จ ความสุข สมหวัง มีข้อเรื่องกะทัดรัด เข้าใจง่าย และมีการดำเนินเรื่องที่กระตุ้นอารมณ์ สร้างความสนุกสนาน และสอดคล้องกับ สมพร หวานเสร็จ (2552) กล่าวว่า นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมเรียนรู้ได้ดีจากผ่านการมอง คือ การเปลี่ยนพฤติกรรม กระบวนการคิดโครงสร้างความคิดในสมองของบุคคล อันเนื่องมาจากการรับรู้ทางสายตาหรือการมองเห็น จะช่วยให้นักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมเกิดการรู้ที่ตี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณิ อ่อนจาก (2548) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนอ่านโดยใช้นิทานประกอบภาพ ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อ่านหลังการสอนโดยใช้นิทานประกอบภาพอยู่ในระดับดีมาก และความสามารถในการอ่านจับใจความของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อ่านหลังการสอนโดยใช้นิทานประกอบภาพสูงขึ้น

จากผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงสรุปได้ว่าสื่อนิทานภาพสามารถช่วยส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัมในระดับประถมได้สูงขึ้น ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนทุกเนื้อหารายวิชา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ข้อเสนอแนะการใช้ชุดนิทานภาพพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม
- 1.2 การใช้ชุดนิทานภาพในการพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะออทิซึมสเปกตรัม ควรทำการศึกษาหาข้อมูลในการสร้างนิทานเพื่อให้ความเหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน และเนื้อหาในนิทานไม่ควรซับซ้อนมากเกินไปเกินวัยของนักเรียน และเนื้อหาในชุดหนังสือนิทานความเป็นเรื่องที่นักเรียนอ่านเกิดความสนุกสนาน สอดแทรกความรู้และคติธรรม ในการใช้ชีวิตในสังคมให้นักเรียนด้วย
- 1.3 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดทำแบบฝึกหัดประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ ไม่ควรมีเนื้อที่มากและมีความซับซ้อน จนเกินไป เนื้อหาและภาพต้องมีความสอดคล้องกัน และต้องคำนึงพื้นฐานความสามารถศักยภาพของนักเรียนเป็นสำคัญ
- 1.4 ในการจัดกิจกรรมการอ่านหนังสือนิทานภาพทุกครั้งจะต้องจัดกิจกรรมตามตารางที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่องและบอกนักเรียนล่วงหน้าก่อนการจัดกิจกรรมทุกครั้ง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย ครั้งต่อไป

- 2.1 การทำวิจัยครั้งต่อไปควรนำเทคนิคการอ่านจากนิทานประเภทบรรยายหรือรอง นิทานพื้นบ้าน มาส่งเสริมพัฒนาในเรื่องของการคิดวิเคราะห์ หรือการเขียนสรุปใจความ
- 2.2 ควรศึกษาวิจัยด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *เอกสารประกอบหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 : คู่มือ พัฒนาสื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ.
- ณัฐยา ภูขมคม. (2552). *การใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้*. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2561). *คู่มือการดูแลสุขภาพจิตเด็ก กลุ่มปัญหาการเรียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์สุขภาพจิตที่ 13.
- สมพร หวานเสร็จ. (2552). *การพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติก โดยใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง*. ขอนแก่น: คลังน่านวิทยา.
- สุพรรณิ อ่อนจาก. (2548). *การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความของเด็กที่มีปัญหาทางการศึกษาทางการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนอ่านโดยใช้นิทานประกอบภาพ*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุทธนันท์ กลับกะ. (2561). *การช่วยเหลือเด็กออทิสติก: กรณีศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีกรุงเทพมหานคร.
- สุภัทสร วัชรคุปต์. (2543). *การสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- อุทัยวรรณ ชีระแนว. (2559). *การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานคุณธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วารสารบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร